

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการใช้ กระบวนการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิธีการ วิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน 2) สร้างรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำ จัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 3) ประเมินประสิทธิภาพ รูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียน แกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จาก 1) การวิเคราะห์และ สังเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) การสำรวจความต้องการจำเป็นของ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม และ 3) การศึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดย 1) การยก่าง รูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จาก ข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 จากนั้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสม การใช้ภาษา และปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะ และ 2) การตรวจสอบร่างรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็ก ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน จำนวน 9 ท่าน โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ โครงร่างวิทยานิพนธ์โดยย่อ ร่างรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และประเด็นใน การสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหา ทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้วิจัยได้จัดประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นที่มีความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบการบริหาร การศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการ บริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 40 คน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์ เนื้อหา ข้อมูลเชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำ จัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การศึกษาการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำ จัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จาก 1) การวิเคราะห์และ สังเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) การสำรวจความต้องการจำเป็นของ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม และ 3) การศึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยได้ ข้อมูลสรุปดังนี้

1. ภาวะผู้นำและน่านโยบายสู่การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ผู้บริหารควรเปิดใจกว้าง เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ถูกต้องและเห็นประโยชน์ต่อการ จัดการเรียนร่วม เป็นผู้ที่สามารถวางแผนปฏิบัติและประเมินอย่างจริงจังต่อการจัดการเรียนรวมโดยใช้ หลัก PDCA มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม มีความเชื่อว่า นักเรียนที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้สามารถเรียนรู้ได้ รู้กฎหมาย กฎกระทรวง นโยบาย ปรัชญาการเรียนรู้เกี่ยวกับ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ถือเป็นภาระหน้าที่ที่ต้องช่วยเหลือเด็ก และขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติจริง เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม เข้าใจการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีความ มุ่งมั่น เสียสละ อุทิศตนในการปฏิบัติ เป็นแบบอย่างที่ดี จัดให้ขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานทุกคน เป็นผู้จักตนเองยอมรับความจริงได้ทุกอย่าง เป็นผู้ที่ช่างสังเกต มองทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ลึกลงถึงเหตุปัจจัย และสามารถคาดคะเนผลที่เกิดในปัจจุบันและอนาคตได้ มองพฤติกรรมบุคคล เหตุการณ์ สามารถโยงถึง หลักการได้และใช้หลักการสร้างวิธีการปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาและป้องกันปัญหาเพื่อให้เกิดเหตุการณ์ที่ ต้องการและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลให้อยู่ภายใต้การควบคุมได้ มุ่งเรียนรู้อย่างลึกซึ้งและ จริงจังให้เป็นผู้รู้และเข้าใจในแต่ละเรื่องอย่างแท้จริง สามารถนำองค์ความรู้ที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้ อย่างถูกต้อง ถูกเวลา และเหมาะสม ให้ความสำคัญกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันอย่างเปิด ใจกว้างและรับฟัง ร่วมแรงร่วมใจทำงานเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จร่วมกัน รู้จักการคิดเชิงระบบ มีทักษะการ

วิเคราะห์ มองเหตุผลและมองเห็นคาดการณ์ผลลัพธ์ในอนาคตได้และสามารถสังเคราะห์กระบวนการที่สามารถนำไปสู่ความสำเร็จที่ต้องการได้ และมีความอดทน มุ่งมั่น ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคพร้อมที่จะเสียสละแรงกายเพื่อให้ได้มาซึ่งอุดมคติแห่งตนและความดีที่ยั่งยืน ไม่หวั่นไหวต่อความลำบากและอุปสรรคใดๆ และไม่เป็นผู้ยึดติดกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนเกินพอดี รู้ที่จะปรับเปลี่ยนตนเองให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

2. ลักษณะองค์กร

ลักษณะองค์กรควรจัดแบบโครงสร้าง SEAT การกำหนดขอบข่ายควรให้ครู ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามาเกี่ยวข้องในการบริหาร การนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ควรให้นักเรียนปกติและนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ใช้ร่วมกันได้ ใช้กรอบการบริหารงาน ครอบคลุมงานด้านบุคลากร ด้านวัสดุอุปกรณ์วัสดุ สื่อ ด้านเทคโนโลยี ส่งเสริมให้มีสื่อ เทคโนโลยี หลักสูตร แผน IEP การวัดผล ประเมินผล การเปลี่ยนผ่าน การจบการศึกษา การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ใช้ยุทธศาสตร์ที่ทำให้ผู้เรียนทุกคนสามารถประสบความสำเร็จบนพื้นฐานของความแตกต่างระหว่างบุคคล ใช้หลักการมีส่วนร่วม ทำงานเป็นทีม ใช้โครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน มีแนวปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม และศึกษารูปแบบการเรียนรู้ซึ่งมีหลายรูปแบบแต่ละรูปแบบมีลักษณะแตกต่างกันไป มีลักษณะเฉพาะ และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ซึ่งไม่มีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่ดีที่สุดแต่ละรูปแบบเป็นทางเลือก สามารถเลือกรูปแบบตามความต้องการจำเป็นที่เหมาะสมกับแต่ละคนในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น

3. ลักษณะสภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมของโรงเรียนควรจัดสถานที่ให้สวยงาม สะอาด ร่มรื่น เชื้อต่อการเรียนรู้ มีสวนหย่อม จัดสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน มีสนามกีฬา สนามเด็กเล่น ห้องปฏิบัติการต่างๆ จัดให้มีพื้นที่ที่มีประโยชน์ใช้สอยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน จัดสิ่งแวดล้อมเพื่อความปลอดภัย สภาพอาคารพร้อมใช้งาน สภาพห้องเรียนมีความปลอดภัย เป็นสิ่งแวดล้อมที่คงที่ จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้สอดคล้องกับกฎกระทรวง จัดห้องบริการที่สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จัดสภาพแวดล้อม ห้องเรียนและห้องบริการต่างๆ ให้นักเรียนทุกคน รวมถึงนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จริง จัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษสอดคล้องกับสภาพของผู้เรียน จัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ทั้งภายนอกและภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และมีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อม สร้างบรรยากาศของความเป็นมิตร เด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ไม่มีการรังเกียจเหยียดชั้นท์ ทุกคนเป็นมิตร จนไม่สนใจคำว่าพิการหรือปกติ ประกอบกิจกรรม

การเรียนรู้ที่หลากหลายตามศูนย์การเรียนรู้ต่างๆ ตามความสนใจและความสามารถของตน มีโอกาสเลือกที่จะประกอบกิจกรรม มีทั้งกิจกรรมที่ง่ายและกิจกรรมที่ยากๆ ให้เลือก มีเพื่อนคอยช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ไม่ใช้บรรยากาศแข่งขันหรือแก่งแย่งแข่งดี สร้างปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ทางสังคม เด็กทุกคนได้สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ห้องเรียนอาจไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยนัก จัดบรรยากาศของการเรียนการสอนที่มีเด็กเป็นศูนย์กลาง ครูไม่ใช่แหล่งความรู้ ครูไม่ใช่ผู้สอน แต่ครูเป็นผู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งเด็กจะเรียนรู้ด้วยตนเอง เด็กแต่ละคนทำกิจกรรมที่หลากหลายแตกต่างกัน ไม่จำเป็นที่ทุกคนจะต้องทำในสิ่งเดียวกันและบรรลุเป้าหมายสูงสุดอันเดียวกัน และเป็นการเรียนการสอนที่มีได้ดำเนินไปเฉพาะในห้องเรียน แต่เป็นการเรียนรู้ที่จะต้องออกไปสู่แหล่งวิชาการในชุมชน เป็นการเรียนรู้ที่ไม่เน้นเฉพาะทักษะทางวิชาการ แต่เน้นทักษะทางสังคมและทุกทักษะที่เป็นทักษะใหม่

4. ลักษณะครูและบุคลากร

ควรพัฒนาครูให้มีความรู้เกี่ยวกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท ครูควรสอนจากสิ่งที่ย่างที่สุด สอนด้วยประสบการณ์ตรง ใช้เพื่อนสอนเพื่อน (Peer Tutoring) โดยใช้นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จับคู่กัน สอนจากสิ่งที่เด็กคุ้นเคยไปหาสิ่งที่เด็กไม่คุ้นเคย ทบทวนบทเรียนบ่อยๆ ครูการศึกษาพิเศษและครูปกติทำงานประสานกันและร่วมมือกันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ครูควรเห็นว่าเป็นหน้าที่มีจิตแห่งธรรมตามหลักพรหมวิหาร 4 มีเมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา มีจิตแห่งการเป็นผู้ให้ จิตสาธารณะ จิตอาสาให้โดยไม่หวังผลตอบแทน ทำงานด้วยความสุข มีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรมีวุฒิทางการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษรับผิดชอบการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ศึกษาลักษณะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเมินความสามารถของเด็กจุดอ่อนจากการทดสอบทั้งแบบทดสอบมาตรฐานและแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น หรือจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง กำหนดแนวทางการเรียนรู้และหลักสูตร ให้เหมาะสมกับลักษณะของเด็ก จัดหรือปรับปรุงสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และห้องเรียนให้เหมาะสม เช่น จัดชั้นเรียน โต๊ะเรียน ห้องเรียน ให้สวยงาม จัดครูที่มีความรู้เข้าสอน จัดบริการเสริมที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนให้ผู้ปกครองมีบทบาทในการเรียนการสอนด้วย ดำเนินการสอนตามแผนที่กำหนด โดยเด็กทุกคนที่เข้าร่วมโครงการจะต้องมีแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ไม่ว่าจะเป็เด็กทั่วไปหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ครูต้องแสดงพฤติกรรมการสอนที่พึงประสงค์ตามแผนที่กำหนดและจะต้องปรับพฤติกรรมของเด็กตามวิธีที่ถูกต้อง และประเมินผล โดยพิจารณาจากผลงานของเด็ก ทักษะที่เด็กแสดงออก ทักษะคิตที่เปลี่ยนไปของนักเรียนปกติที่เรียนรวมกัน ของครู ของผู้บริหารและของผู้ปกครอง

5. ลักษณะผู้เรียน

ควรส่งเสริมพัฒนาอาชีพที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำมาใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักวางแผนงาน รวมทั้งวางแผนชีวิตของตนเอง การรักษาเวลา การ เรียงลำดับงาน การร่วมกิจกรรมกลุ่ม การทำงานให้เสร็จตามเวลา พัฒนาหลักสูตรอยู่บนพื้นฐานของ ความเข้าใจและเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ความแตกต่างทางวัฒนธรรมทางสังคม ความยากใน การเรียนของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ พึงประสงค์ และมาโรงเรียนอย่างมีความสุขและปลอดภัย ผู้เรียนต้องการได้ครูที่มีความเข้าใจปัญหา สภาพจิตใจมีจิตใจดี เมตตากรุณา รักเด็ก ไม่รังเกียจ มีความรัก ความเข้าใจและให้ความอบอุ่นแก่ ผู้เรียน ผู้เรียนไม่ต้องเป็นภาระของครอบครัวและสังคม ปรับเปลี่ยนสังคมภายในโรงเรียนให้เป็นชุมชน สังคมที่กว้างขึ้นเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมคนทั่วไปอย่างมีความสุขได้

ผลการสร้างรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการ เรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย

1. ผู้บริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมควรมีภาวะผู้นำและน่านโยบายสู่การจั ดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยผู้บริหารควรเปิดใจกว้าง เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ถูกต้อง และเห็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนร่วม เป็นผู้ที่สามารถวางแผนปฏิบัติและประเมินอย่างจริงจังต่อ การจัดการเรียนรวมโดยใช้หลัก PDCA มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม มี ความเชื่อว่า นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้สามารถเรียนรู้ได้ รู้กฎหมาย กฎกระทรวง นโยบาย ปรชญาการเรียนรู้เกี่ยวกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ถือเป็นภาระหน้าที่ที่จะต้องช่วยเหลือเด็ก และขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติจริง เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม เข้าใจการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้ มีความมุ่งมั่น เสียสละ อุทิศตนในการปฏิบัติ เป็นแบบอย่างที่ดี ให้ขวัญกำลังใจ แก่ผู้ปฏิบัติงานทุกคน เป็นผู้รู้จักตนเองยอมรับความจริงได้ทุกอย่าง เป็นผู้ที่ช่างสังเกต มองทุกเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้น ลึกถึงเหตุปัจจัย และสามารถคาดคะเนผลที่เกิดในปัจจุบันและอนาคตได้ มองพฤติกรรม บุคคล เหตุการณ์สามารถโยงถึงหลักการได้และใช้หลักการสร้างวิธีการปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาและ ป้องกันปัญหาเพื่อให้เกิดเหตุการณ์ที่ต้องการและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลให้อยู่ภายใต้การ ควบคุมได้ มุ่งเรียนรู้อย่างลึกซึ้งและจริงจังให้เป็นผู้รู้และเข้าใจในแต่ละเรื่องอย่างแท้จริงสามารถนำ องค์ความรู้ที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้อย่างถูกต้อง ถูกเวลา และเหมาะสม ให้ความสำคัญกับการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน อย่างเปิดใจกว้างและรับฟัง ร่วมแรงร่วมใจทำงานเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ ร่วมกัน รู้จักการคิดเชิงระบบ มีทักษะการวิเคราะห์ มองเหตุผลและมองเห็น คาดการณ์ผลลัพธ์ใน

อนาคตได้ และสามารถสังเคราะห์กระบวนการที่สามารถนำไปสู่ความสำเร็จที่ต้องการได้ มีความอดทน มุ่งมั่น ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคพร้อมที่จะเสียสละแรงกายเพื่อให้ได้มาซึ่งอุดมคติแห่งตนและความดีที่ยั่งยืน ไม่หวั่นไหวต่อความลำบากและอุปสรรคใดๆ และไม่เป็นผู้อยึดติดกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนเกินพอดี รู้ที่จะปรับเปลี่ยนตนเองให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

2. ผู้บริหารควรมีการจัดโครงสร้างการบริหารอย่างเป็นระบบครบวงจร กำหนดขอบข่ายการบริหารครอบคลุมเป้าหมายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานและจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม โดยจัดแบบโครงสร้าง SEAT การกำหนดขอบข่ายควรให้ครู ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามาเกี่ยวข้องในการบริหาร การนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ควรให้นักเรียนปกติและนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ใช้ร่วมกันได้ ใช้กรอบการบริหารงาน ครอบคลุมงานด้านบุคลากร ด้านวัสดุอุปกรณ์ วัสดุ สื่อด้านเทคโนโลยี ส่งเสริมให้มีสื่อเทคโนโลยี หลักสูตร แผน IEP การวัดผลประเมินผล การเปลี่ยนผ่าน การจบการศึกษา การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ใช้ยุทธศาสตร์ที่ทำให้ผู้เรียนทุกคนสามารถประสบความสำเร็จบนพื้นฐานของความแตกต่างระหว่างบุคคล ใช้หลักการมีส่วนร่วม ทำงานเป็นทีม ใช้โครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน มีแนวปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม ศึกษารูปแบบการเรียนร่วมซึ่งมีหลายรูปแบบแต่ละรูปแบบมีลักษณะแตกต่างกันไป มีลักษณะเฉพาะ และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ซึ่งไม่มีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่ดีที่สุดแต่ละรูปแบบเป็นทางเลือก สามารถเลือกรูปแบบตามความต้องการจำเป็นที่เหมาะสมกับแต่ละคนในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น

3. ผู้บริหารควรจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ ทั้งบริเวณโรงเรียน อาคารสถานที่ ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกภายในโรงเรียนและส่งเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม โดยจัดสถานที่ให้สวยงาม สะอาด ร่มรื่น เอื้อต่อการเรียนรู้ มีสวนหย่อม จัดสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน มีสนามกีฬา สนามเด็กเล่นห้องปฏิบัติการต่างๆ จัดให้มีพื้นที่ที่มีประโยชน์ใช้สอยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน จัดสิ่งแวดล้อมเพื่อความปลอดภัย สภาพอาคารพร้อมใช้งาน สภาพห้องเรียนมีความปลอดภัย เป็นสิ่งแวดล้อมที่คงที่ จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้สอดคล้องกับกฎกระทรวง จัดห้องบริการที่สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จัดสภาพแวดล้อม ห้องเรียนและห้องบริการต่างๆ ให้นักเรียนทุกคนรวมถึงนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จริง จัดสิ่งแวดล้อมความสะดวกที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษสอดคล้องกับสภาพของผู้เรียน จัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนทั้งภายนอกและภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และมีส่วนร่วม

ในการจัดสภาพแวดล้อม สร้างบรรยากาศของความเป็นมิตร เด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ไม่มีการรังเกียจเด็ดขาด ทุกคนเป็นมิตร จนไม่สนใจคำว่าพิการหรือปกติ ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายตามศูนย์การเรียนรู้ต่างๆ ตามความสนใจและความสามารถของตน มีโอกาสเลือกที่จะประกอบกิจกรรม มีทั้งกิจกรรมที่ง่ายและกิจกรรมที่ยากๆ ให้เลือก มีเพื่อนคอยช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ไม่ใช้บรรยากาศแข่งกันหรือแก่งแย่งแข่งดี สร้างปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ทางสังคม เด็กทุกคนได้สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ห้องเรียนอาจไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยนัก สร้างบรรยากาศของการเรียนการสอนที่มีเด็กเป็นศูนย์กลาง ครูไม่ใช่แหล่งความรู้ ครูไม่ใช่ผู้สอน แต่ครูเป็นผู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งเด็กจะเรียนรู้ด้วยตนเอง เด็กแต่ละคนทำกิจกรรมที่หลากหลายแตกต่างกัน ไม่จำเป็นที่ทุกคนจะต้องทำในสิ่งเดียวกันและบรรลุเป้าหมายสูงสุดอันเดียวกัน เป็นการเรียนการสอนที่มีได้ดำเนินไปเฉพาะในห้องเรียน แต่เป็นการเรียนรู้ที่จะต้องออกไปสู่แหล่งวิชาการในชุมชน เป็นการเรียนรู้ที่ไม่เน้นเฉพาะทักษะทางวิชาการ แต่เน้นทักษะทางสังคมและทุกทักษะที่เป็นทักษะใหม่

4. ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมควรเข้าใจบริบทและเป้าหมายของการจัดการศึกษาเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อย่างแท้จริง เข้าใจพื้นฐานความเป็นมาของเด็กสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงตามศักยภาพของเด็ก มีความเสียสละ อดทนต่องานที่รับผิดชอบ มีความรักความเอื้ออาทรต่อเด็กด้วยความจริงใจและมุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่เด็กในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม โดยควรพัฒนาครูให้มีความรู้เกี่ยวกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท ครูสอนจากสิ่งที่ยากที่สุด สอนด้วยประสบการณ์ตรง ใช้เพื่อนสอนเพื่อน (Peer Tutoring) โดยใช้นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จับคู่กัน สอนจากสิ่งที่เด็กคุ้นเคยไปหาสิ่งที่เด็กไม่คุ้นเคย ทบทวนบทเรียนบ่อยๆ ครูการศึกษาพิเศษและครูปกติทำงานประสานกันและร่วมมือกันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ถือเป็นหน้าที่ที่มีจิตแห่งธรรมตามหลักพรหมวิหาร 4 มีความเมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา มีจิตแห่งการเป็นผู้ให้ จิตสาธารณะ จิตอาสาให้โดยไม่หวังผลตอบแทน ทำงานด้วยความสุข มีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีวุฒิทางการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษ รับผิดชอบการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ศึกษาลักษณะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเมินความสามารถของเด็ก จุดอ่อนจากการทดสอบทั้งแบบทดสอบมาตรฐานและแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น หรือจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง กำหนดแนวทางการเรียนรู้และหลักสูตรให้เหมาะสมกับลักษณะของเด็ก จัดหรือปรับปรุงสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและห้องเรียนให้เหมาะสม เช่น จัดชั้นเรียน โต๊ะเรียน ห้องเรียน ให้สวยงาม จัดครูที่มีความรู้เข้าสอน จัดบริการเสริมที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนให้ผู้ปกครองมีบทบาทในการเรียนการสอนด้วย ดำเนินการสอนตามแผนที่กำหนด โดยเด็กทุกคนที่เข้า

ร่วมโครงการจะต้องมีแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ไม่ว่าจะเป็เด็กทั่วไปหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ครูต้องแสดงพฤติกรรมการสอนที่พึงประสงค์ตามแผนที่กำหนดและจะต้องปรับพฤติกรรมของเด็กตามวิธีที่ถูกต้อง และประเมินผล โดยพิจารณาจากผลงานของเด็ก ทักษะที่เด็กแสดงออก ทักษะคติที่เปลี่ยนไปของนักเรียนปกติที่เรียนรวมกัน ของครู ของผู้บริหารและของผู้ปกครอง

5. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมควรได้รับการพัฒนาและส่งเสริมในลักษณะพิเศษด้านการจัดการศึกษา ด้านการพัฒนาอาชีพ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านสุขภาพอนามัย เพื่อส่งเสริมให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข และสามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต โดยส่งเสริมพัฒนาอาชีพที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ ให้ผู้เรียนรู้จักวางแผนงาน รวมทั้งวางแผนชีวิตของตนเอง การรักษาเวลา การเรียงลำดับงาน การร่วมกิจกรรมกลุ่ม การทำงานให้เสร็จตามเวลา ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ และมาโรงเรียนอย่างมีความสุขและปลอดภัย ผู้เรียนต้องการได้ครูที่มีความเข้าใจปัญหา สภาพจิตใจมีจิตใจดี เมตตา กรุณา รักเด็ก ไม่รังเกียจ มีความรัก ความเข้าใจและให้ความอบอุ่นแก่ผู้เรียน ผู้เรียนไม่ต้องเป็นภาระของครอบครัวและสังคม ปรับเปลี่ยนสังคมภายในโรงเรียนให้เป็นชุมชน สังคมที่กว้างขึ้นเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมคนทั่วไปอย่างมีความสุขได้

ผลการประเมินรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ ผู้อำนวยการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ครูผู้สอนที่รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน มีความคิดเห็นว่า การนำรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. พัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม พบว่า โดยภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาในการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม คิดเป็นร้อยละ 38.61

และทุกด้านมีความต้องการจำเป็น อยู่ระหว่าง 29.51-56.54 ซึ่งถือว่ามีความต้องการจำเป็นปานกลาง ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมไม่ให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เพราะไม่เห็นความสำคัญ ไม่มีความรู้ ความเข้าใจ นอกจากนี้ครูผู้สอนที่รับผิดชอบไม่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กประเภทนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เดซาอี (Desai, 1993: 6-7) ได้ศึกษาเจตคติของผู้บริหารโรงเรียนต่อการเรียนร่วมในรัฐวิคตอเรีย ประเทศออสเตรเลีย พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ หรือได้รับการฝึกอบรมกับผู้บริหารที่ไม่ได้ศึกษา หรือไม่ได้ฝึกอบรม ผู้บริหารที่มีประสบการณ์นาน ในการให้การศึกษากับผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อยกว่าหรือไม่มี มีเจตคติในทางบวกต่อการเรียนร่วมไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนร่วมระหว่าง 1-10 ปี มีเจตคติต่อการเรียนร่วมสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่ไม่มีประสบการณ์หรือมีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี ซึ่งสอดคล้องกับ ยุทธนา ขำเกื้อ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาภาวะความบกพร่องในการเรียนรู้ของนักเรียน/ ความรู้ความเข้าใจของครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจของครูและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับภาวะความบกพร่องในการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนความรู้ คิดเป็นร้อยละ 56.40 ค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านที่เกี่ยวกับประเภทของภาวะความผิดปกติในการเรียนรู้ ค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้ที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะความผิดปกติทางการเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีสถานภาพ เพศ ช่วงอายุ สาขา/วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษ ประสบการณ์การฝึกอบรมด้านการศึกษาพิเศษ มีความแตกต่างกัน และสอดคล้องกับ อมรรัตน์ ดวงทรัพย์ (2551: 116) ได้ศึกษาเรื่อง การนำเสนอแนวทางการดำเนินงานวิชาการ โรงเรียนเรียนร่วมที่จัดการศึกษาในระดับการศึกษาภาคบังคับ จังหวัดกำแพงเพชร ในส่วนของปัญหาการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน พบว่า ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน คือ ครูยังไม่มั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและภาระงานของครูมีมาก ไม่สามารถดูแลการเรียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างสม่ำเสมอ

2. รูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.1 รูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมควรมีภาวะผู้นำและนโยบายสู่การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยผู้บริหารควรเปิดใจกว้าง เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ถูกต้องและเห็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนร่วม มีความมุ่งมั่น เสียสละ อุทิศตนในการปฏิบัติ เป็นแบบอย่างที่ดี ให้ขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานทุกคน ร่วมแรงร่วมใจทำงานเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จร่วมกัน

รู้จักการคิดเชิงระบบ มีทักษะการวิเคราะห์ มองเหตุผลและมองเห็น คาดการณ์ผลลัพธ์ในอนาคตได้ และสามารถสังเคราะห์กระบวนการที่สามารถนำไปสู่ความสำเร็จที่ต้องการได้ สอดคล้องกับ สมพิศ สุขแสน (2544) กล่าวในการอบรมยุทธศาสตร์ในการเป็นหัวหน้างานมืออาชีพของผู้บริหารระดับต้น ฝ่ายสนับสนุนโรงพยาบาลแพร์ เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2544 ณ ห้องประชุมอาคารเฉลิมพระเกียรติฯ โรงพยาบาลแพร์ ว่าคุณลักษณะของผู้นำที่ดีในอนาคตควรมีคุณลักษณะที่มีความสำคัญ คือ 1) เป็นคนมีวิสัยทัศน์ (Vision) หรือมีความคิดกว้างไกลและลุ่มลึก เพราะปัจจุบันเป็นสิ่งคมยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) หรือ “สังคมไร้พรมแดน” หรือ “สังคมข้อมูลข่าวสาร” (Information Society) องค์การทุกองค์การต้องมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคมโลก ดังนั้น ผู้นำจะเพียงแค่วันนี้พุงนี้ ชนิดที่ เรียกว่า “ตำข้าวสารรอกหม้อ” คงจะไม่ได้ ต้องมองการณ์ไกลหรือคิด (วางแผน) ล่วงหน้าเป็นปี 5 ปี หรือ 10 ปี ว่าเราจะพัฒนาโรงพยาบาล หรือกลุ่มงานของเราไปทิศทางใด จะต้องอาศัยปัจจัยใดบ้าง ซึ่งเราเรียกว่า ผู้นำฉลาดคิด (Creative Leader) 2) มีความรอบรู้ รอบคอบ รอบด้าน ทันต่อเหตุการณ์และปฏิภาณไหวพริบดี ผู้นำที่ดีจะต้องมีความรอบรู้งานที่ตนเองรับผิดชอบอย่างถ่องแท้ รู้จริง “อย่ารู้แบบเปิด” รอบคอบ หมายถึง การทำงานจะต้องละเอียด ไม่ผิดพลาดและตรวจสอบได้ หรือ “มีความโปร่งใส” (Transparency) นั่นเอง ส่วนรอบด้าน คือ เป็นบุคคลที่หูกว้าง ตากว้าง รับฟัง ข้อมูลข่าวสาร เหตุการณ์ต่างๆ ตลอดเวลา ที่เราเรียกว่าเป็น “คนทันสมัย” หรือ “คนไม่ตกุ่น” หรือ Information Man 3) มีความคิดสร้างสรรค์ หรือเป็นนักพัฒนา ผู้นำที่ดีต้องไม่ปฏิเสธนวัตกรรม (Innovation) หรือสิ่งใหม่ๆ ในขณะที่เดียวกันตนเองต้องเป็นผู้คิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ขึ้นในองค์การ เพื่อให้องค์การมีการเปลี่ยนแปลงที่ทันสมัยตลอดเวลา อาทิ นำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในสำนักงาน อันจะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพขึ้น ทั้งสะดวก รวดเร็ว บริการดี มีความประทับใจ เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แฟกซ์ เครื่องถ่ายเอกสาร ระบบดาวเทียม ระบบเครือข่ายภายใน (Intranet) ระบบเครือข่ายทั่วโลก (Internet) เป็นต้น 4) มีความรับผิดชอบ ผู้นำจะต้องมีความรับผิดชอบทั้งภายในองค์การและภายนอกองค์การ ความรับผิดชอบภายในองค์การ ได้แก่ ความรับผิดชอบตนเอง (มีจรรยาบรรณ) ความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน ส่วนความรับผิดชอบภายนอกองค์การ ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการ ประชาชนหรือสังคมอันเป็นส่วนรวม ถ้าผู้นำมีความรับผิดชอบดี การทำงานทุกอย่างก็ย่อมสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีแต่ถ้าผู้นำรักแต่ชอบไม่ยอมรับผิดชอบ ก็เข้าทำนอง “ความดีขอรับไว้ ความจัญไรยกให้คนอื่น” ย่อมไม่มีใครอยากคบหาสมาคมด้วย 5) มีความอดทนและอดกลั้น ผู้นำจะต้องปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาจำนวนมาก ซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งทางวัย ระดับการศึกษา ค่านิยม ภูมิหลัง ฯลฯ บางครั้งผู้นำอาจจะถูกนิทาหรือวิพากษ์วิจารณ์จากลูกน้องในทางเสื่อมเสียชื่อเสียงได้ ก็ต้องมีความอดทนและอดกลั้นไม่โมโหโดยไร้เหตุผล ไม่ได้ตอบโดยใช้อารมณ์ แต่ใช้วิธีเรียกมาพบ ชี้แจงให้เข้าใจ ใช้เหตุผล จงยึดหลัก “ความอดทน อดกลั้น นำมาซึ่งชัยชนะตนเองและผู้อื่น” 6)

ความเด็ดขาด ความเด็ดขาดเป็นเรื่องของการนำคน ผู้ที่เป็นผู้นำคนจะต้องตัดสินใจ จะต้องแก้ปัญหาต่างๆ อยู่ตลอดเวลา ถ้าผู้นำขาดความเด็ดขาด การตัดสินใจนั้นนี้อาจล่าช้า การแก้ไขปัญหาอาจไม่ทันการ หรือเกิดความเสียหายได้ ความเด็ดขาดในที่นี้มีใช้ลักษณะเผด็จการ แต่มีความมั่นใจ มีความอาจหาญ มีความรวดเร็ว ไม่โลเล ไม่ล่าช้าหรือปล่อยให้ ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นไปตามยถากรรม 7) มีมนุษยสัมพันธ์ “มนุษยสัมพันธ์” (Human Relationship) หมายถึง ศิลปะในการครองใจคนหรือสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่น ดังคำกล่าวของเดลาการ์เนกี้ที่ว่า “การรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา” ผู้นำในองค์กรจะต้องทำตัวเป็นกันเองกับผู้ร่วมงาน และผู้ใต้บังคับบัญชาตามความเหมาะสม ไม่ควรทำตัวเป็น “นายเผด็จการ” หรือ “นางระเบียบ” ต้องเอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของผู้ใต้บังคับบัญชา วางตัวให้เหมาะสม เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เป็นที่พึงทางความคิด ความรู้ และที่พึ่งทางใจแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ดังคำกล่าวที่ว่า “ผู้นำต้องทำตัวให้เหมือนกองไฟในฤดูหนาว ร่มไม้ใหญ่ในฤดูร้อน หลังคาในฤดูฝน สายธารในความแห้งแล้ง และแสงสว่างในความมืด” ถ้าท่านมีคุณสมบัติเช่นนี้ เชื่อได้ว่าท่านจะได้รับความรักความศรัทธาและความร่วมมือในการปฏิบัติงานจากผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยดีแน่นอน 8) รู้จักส่งเสริมและให้กำลังใจผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้นำที่ดีจะต้องคำนึงถึงความรู้สึกของลูกน้องว่าเขาคิดอย่างไร ซึ่งอาจจะวัดดูได้จากผลงานที่ทำการกระทำทาง ความตั้งใจจริง ความกระตือรือร้น การมีจิตใจที่มั่นคง ฯลฯ ผู้นำจะต้องคอยสังเกตลูกน้องที่ขาดกำลังใจ และหาทางบำรุง กำลังใจ ส่งเสริมขวัญ กำลังใจ ซึ่งจะเป็นผลดีแก่ตัวเขาเอง ต่อผู้นำ และต่อองค์กร ทั้งนี้ผู้นำไม่ต้องลงทุนอะไรมาก วิธีที่สามารถทำได้ คือ รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา แสดงความเชื่อมั่นในตัวเขาอย่างจริงใจ ยกย่องชมเชย ให้บำเหน็จความชอบ เมื่อเขาทำดีหรือประสบความสำเร็จในการทำงาน ดูแลทุกข์สุขในการทำงานของลูกน้อง มีความจริงใจต่อลูกน้อง หลีกเลียงการขู่บังคับ และอย่าจุกจิกจู้จี้ขี้น หรือหยุมหยิมแบบ “ฆ่าควายเสียตายเกลือก” 9) มีศิลปะในการพูด “การพูด” นับว่าเป็นพฤติกรรมที่มนุษย์ใช้มากในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการเป็นผู้นำหรือหัวหน้าคนจะต้องมีประมุขศิลป์หรือมีวาทศิลป์ในการพูด คือ “ทั้งพูดได้ พูดดี” การพูดจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ว่าเป็นศาสตร์เพราะต้องอาศัยองค์ความรู้ หรือมีการเรียนรู้ ส่วนที่ว่าเป็นศิลป์นั้น คือ การพูดต้องอาศัยเทคนิค วิธีการ ทักษะและประสบการณ์มากๆ การพูดมิใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด การพูดมิใช่พรสวรรค์อย่างเดียว แต่การพูดสามารถฝึกฝนได้ แสวงหาได้ เราจึงอาจกล่าวได้ว่า “การพูดมิใช่พรสวรรค์แต่อย่าง แต่เป็นพรแสวงด้วย”

2.2 ผู้บริหารควรมีการจัดโครงสร้างการบริหารอย่างเป็นระบบ กำหนดขอบข่ายการบริหารครอบคลุมเป้าหมายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานและจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม โดยจัดแบบโครงสร้าง SEAT การกำหนดขอบข่ายควรให้ครู ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามาเกี่ยวข้องในการบริหาร การนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ควรให้นักเรียนปกติและนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ใช้ร่วมกันได้ ใช้กรอบการบริหารงาน

ครอบคลุมงานด้านบุคลากร ด้านวัสดุอุปกรณ์ วัสดุ สื่อด้านเทคโนโลยี ส่งเสริมให้มีสื่อ เทคโนโลยี หลักสูตร แผน IEP การวัดผลประเมินผล การเปลี่ยนผ่าน การจบการศึกษา การศึกษาต่อ และการ ประกอบอาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนบูรณ์ชัย ทองดีนอก (2551) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพ ปัญหา แนวทางการพัฒนาการบริหารงานโรงเรียนจัดการเรียนร่วม ตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการเรียนร่วม จังหวัดชัยภูมิ พบว่า สภาพการบริหารงานโรงเรียนจัดการ เรียนร่วม ตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการเรียนร่วม จังหวัดชัยภูมิ ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักเรียน โรงเรียนได้ดำเนินการเตรียมความพร้อมนักเรียนพิการร่วมกับ ศูนย์การศึกษาพิเศษ มีการเตรียมความพร้อมนักเรียนพิการเป็นรายบุคคล นักเรียนทั่วไปได้รับข้อมูล เกี่ยวกับความพิการของเพื่อนก่อนที่เพื่อนจะเข้ามาเรียนร่วม โรงเรียนได้ฝึกทักษะการช่วยเหลือเพื่อน พิการให้กับนักเรียนปกติ ด้านสภาพแวดล้อม โรงเรียนมีอาคารสถานที่และมีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวก โดยตรงแก่นักเรียนพิการ มีการจัดสถานที่สอนเสริม ป้ายนิเทศโรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ บริหารจัดการเรียนร่วม ด้านกิจกรรมการสอน โรงเรียนปรับหลักสูตรให้เหมาะกับนักเรียนพิการ จัดทำ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้นักเรียนพิการ จัดระบบเพื่อนช่วยเพื่อน พี่ช่วยน้อง จัดบริการ สอนเสริม จัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน ครูผู้สอนทบทวนและปรับแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคลภาคเรียนละ 1 ครั้ง และด้านเครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก โรงเรียนจัดสรร งบประมาณเป็นการเฉพาะเพื่อการจัดการเรียน จัดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ วัสดุสำหรับนักเรียนพิการ แต่ละประเภท โรงเรียนมีการพัฒนาบุคลากร ปัญหาการบริหารงานโรงเรียนจัดการเรียนร่วมตาม นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการเรียนร่วม จังหวัดชัยภูมิ ในภาพรวม อยู่ใน ระดับปานกลาง พิจารณารายด้าน ดังนี้ ปัญหาด้านนักเรียนอยู่ในระดับน้อย ปัญหาด้านสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับน้อย ปัญหาด้านกิจกรรมการสอน อยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาด้านเครื่องมือและสิ่ง อำนวยความสะดวก อยู่ในระดับปานกลาง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานโรงเรียนจัดการเรียนร่วม ตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการเรียนร่วม จังหวัดชัยภูมิ ครอบคลุม 4 ด้าน ดังนี้ แนวทางการพัฒนาด้านนักเรียน เตรียมความพร้อมพื้นฐานด้านร่างกาย ด้านสังคม ด้าน อารมณ์ จิตใจ จัดกิจกรรมให้เด็ก พัฒนาตนเองและเกิดการยอมรับช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ด้าน สภาพแวดล้อมจัดสภาพภายในอาคารให้เป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับนักเรียน ห้องเรียนร่วม ควรอยู่ชั้นล่าง ตัวอาคาร ปรับห้องเรียนให้มีบรรยากาศน่าเรียน แสงสว่างเพียงพอ จัดทำห้องน้ำสำหรับคนพิการ ด้าน กิจกรรมการสอน จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและแผนการสอนรายบุคคล ฝึกทักษะการ ประกอบอาชีพ จัดกิจกรรมสอนเสริม สอนตามความสามารถและใช้แรงเสริมกระตุ้นให้เด็กเกิด กระบวนการคิด จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเรียนร่วมกับเด็กปกติ ส่งเสริมความสามารถพิเศษของ

นักเรียนพิการ นำหลักสูตรเด็กปกติประยุกต์ใช้กับนักเรียนพิการเรียนร่วมโดยปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการเรียนร่วม

2.3 ผู้บริหารควรจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งบริเวณโรงเรียน อาคารสถานที่ ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกภายในโรงเรียน และส่งเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้สอดคล้องกับกฎกระทรวง จัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนทั้งภายนอกและภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และมีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อม สร้างบรรยากาศของความเป็นมิตร เด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษทำกิจกรรมการเรียนร่วมกัน ไม่มีการรังเกียจเด็ดขันธ์ ทุกคนเป็นมิตร จนไม่สนใจคำว่าพิการหรือปกติ ประกอบกิจกรรมการเรียนที่หลากหลายตามศูนย์การเรียนรู้ต่างๆ ตามความสนใจและความสามารถของตน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิสา สุผากอง (2553) พบว่า สภาพการบริหารงานโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมที่ประสบความสำเร็จด้านสภาพแวดล้อมควรมีการจัดสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมโดยแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ อาคารสถานที่ทั้งภายในอาคารและภายนอกอาคาร ควรมีการจัดให้มีความเหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่เรียนร่วมแต่ละประเภทและสภาพแวดล้อม ที่เกี่ยวกับบุคคล ได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูและบุคลากรอื่นทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ควรสร้างการยอมรับ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม เพื่อร่วมกันพัฒนาศักยภาพของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้สามารถเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่มีความเหมาะสมและเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้

2.4 ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมควรเข้าใจบริบทและเป้าหมายของการจัดการศึกษาเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อย่างแท้จริง เข้าใจพื้นฐานความเป็นมาของเด็กสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงตามศักยภาพของเด็ก มีความเสียสละ อดทนต่องานที่รับผิดชอบ มีความรักความเอื้ออาทรต่อเด็กด้วยความจริงใจและมุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่เด็กในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม โดยควรพัฒนาครูให้มีความรู้เกี่ยวกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท ครูสอนจากสิ่งที่ง่ายที่สุด สอนด้วยประสบการณ์ตรง ใช้เพื่อนสอนเพื่อน (Peer Tutoring) โดยใช้นักเรียนปกติกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จับคู่กัน มีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีวุฒิทางการศึกษาด้านการศึกษาพิเศษรับผิดชอบการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ศึกษาลักษณะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประเมินความสามารถของเด็ก ให้เหมาะสมกับลักษณะของเด็ก จัดหรือปรับปรุงสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และห้องเรียนให้เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ

สมพงษ์ ยันตะบุศย์ (2550: 140) ได้ศึกษา สภาพและปัญหาการดำเนินงานจัดการเรียนร่วมของเด็ก พิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนแกนนำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ในส่วนของ ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานจัดการเรียนร่วม พบว่า ครูควรพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมโดยเข้ารับการอบรม ศึกษาต่อ ศึกษาเอกสาร และศึกษาดูงานด้านการจัดการเรียนร่วม อยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ แมคคาร์ทีนีย์ (Maccartney. 1987: Abstract) ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนา กระบวนการสำหรับการนิเทศครูการศึกษาพิเศษ การปรับปรุงพัฒนาการสอนของครูการศึกษาพิเศษ 3 ด้าน คือ ทักษะการสอน ทักษะการสื่อสาร ติดต่อกับสื่อและความรู้ในด้านที่เกี่ยวกับวิชาชีพครู ผลจากการสัมภาษณ์ การสังเกต การประชุมและการปฏิบัติงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ปรากฏว่า ระบบการให้บริการการสอนของครูพัฒนาขึ้นและครูผู้สอนมีความพึงพอใจกับการพัฒนาตนเอง และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทโจครอวารโรโก (Tjokrowarogo.1989: 15) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ คุณลักษณะ ความต้องการจำเป็นและปัญหาของโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษาในจาร์การ์ต้าและจอร์การ์ต้า ในเกาะชวา และความเป็นไปได้ในการใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล จากการสัมภาษณ์ของครูผู้สอน อาจารย์ใหญ่ ผู้นิเทศการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วม ผลจากการวิจัยสรุปได้ว่า การจัดอบรมครู ประจำการเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการ ควรจัดให้ทั้งก่อนการดำเนินโครงการ และ ระหว่างการดำเนินการเรียนร่วม การจัดอบรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบและหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติของ ครูคือผ่านการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นิเทศการศึกษาพิเศษ

2.5 เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมควรได้รับการ พัฒนาและส่งเสริมในลักษณะพิเศษด้านการจัดการศึกษา ด้านการพัฒนาอาชีพ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านสุขภาพอนามัย เพื่อส่งเสริมให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข และสามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงไปเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต โดยส่งเสริมพัฒนาอาชีพที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถ นำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ปิยวลี ธนเศรษฐกร และปนัดดา ธนเศรษฐกร ที่ให้แนวคิดว่าความต้องการพื้นฐานที่เด็กทุกคนต้องการคือ ความสงบสุข ความสม่ำเสมอ ความเป็น มิตร ความใส่ใจ การยอมรับ การมีเหตุมีผล การได้รับการปกป้อง และรู้สึกปลอดภัย การได้รับแบบ แผนที่สอดคล้องกันและการฝึกวินัยอย่างเข้าอกเข้าใจ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการศึกษาวិจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนี้

1. ด้านนโยบาย หน่วยงานต้นสังกัดที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบในการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมโดยตรง ควรนำรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปศึกษารายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบ และพิจารณาประกอบการตัดสินใจเลือกรูปแบบการบริหารงาน เพื่อให้โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสามารถนำไปปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียนได้จริง โดยเน้นแนวคิดเรื่องการบริหารการเปลี่ยนแปลง และให้การสนับสนุนปัจจัยทรัพยากรทางการบริหารที่เพียงพอ

2. ด้านการนำไปปฏิบัติ ผู้บริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ควรนำข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ “รูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม” นี้ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารงานของโรงเรียนโดยจัดลำดับความสำคัญของแต่ละองค์ประกอบที่เหมาะสมกับสภาพบริบทจริงของโรงเรียน และคำนึงถึงนโยบายของหน่วยงานเหนือ พร้อมทั้งสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และมีการติดตามประเมินผลในการนำไปใช้เป็นระยะๆ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับกรวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และอื่นๆ

2. ควรวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ของบุคลากรอื่นๆ เช่น ครูผู้สอน ในบริบทของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ในบริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์ นิสิต/นักศึกษา ในบริบทของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันอาชีวศึกษา เป็นต้น

3. ควรวิจัยเพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน